

Kas Tev ir Jēzus?

Šajā gadā esam domājuši par lielajiem Jēzus pašatklāsmes vārdiem "Es esmu". Bet Jēzus vēlas zināt, kā citi saprot Viņa sūtību. Un Viņš vēršas ar jautājumu "Ko jūs sakāt, kas Es esmu?" pie trim cilvēku grupām.

Vispirms tā ir tauta (Mateja 16:13-14), cilvēki, kas ir dzirdējuši Jēzus vārdus, redzējuši Viņa darbus, varbūt paši piedzīvojuši Jēzus brīnumus. Ko šie cilvēki saka par Jēzu? Tādas īstas skaidrības viņiem nav. Vieni saka: Jānis Kristītājs. Par Jāni Kristītāju viņi noteikti bija dzirdējuši, varbūt pat paši bija viņu redzējuši. Citi: Elijas. No praviešu rakstiem jūdi zināja, ka pirms tā Kunga lielās tiesas dienas nāks Elijas (Maleahija 3:23-24). Vēl viens minējums ir: Jeremija. Jūdu tradīcijas vēstīja, ka Jeremija noslēpis saiešanas telti, derības šķirstu un kūpināmo altāri kādā alā Nebo kalnā, no kura savulaik Mozus skatījās uz apsolito zemi. Tauta ticēja, ka pastārā dienā Jeremija ar bauslības galddiņiem ies Mesijam preti. Vairāk viņi neko nevar izdomāt. Visas ļaužu atbildes uz jautājumu par Jēzu nāk no viņu zināšanām un tradīciju pieredzes, no cilvēcisko kategoriju jomas.

Otra grupa ir Jēzus mācekļi. "Ko jūs par Mani sakāt?" Mācekļi jau arī ir jūdi ar tādām pašām jūdaisma reliģijas un tradīciju zināšanām kā visi citi. Bet tomēr viņiem ir kaut kas vairāk. Viņi diendienā ir nepārtrauktā kontaktā ar Jēzu, visu laiku Viņa iedar-

bības sfērā. Un Pētera atilde visu mācekļu vārdā ir pārsteidzoša: "Tu esi Kristus, dzīvā Dieva Dēls." Vienīgi tikai Mateja 16:16 Jēzus apzīmēts ar šādu titulu: "Dzīvā Dieva Dēls". Pētera atilde saknējas ne vairs zināšanās un tradīcijās, bet pilnīgi citā sfērā. Viņam to neatklāj "miesa un asinis", bet "Tēvs, kas ir Debesis" (Mateja 16:17). Tāda atilde var nākt tikai no dievišķas sfēras. Mācekļi, kas bailēs drebēja, ieraudzījuši Jēzu kā spoku staigājam pa jūras virsu, mācekļi, kurus Jēzus atkārtoti nosauc par mazticīgiem, Pēteris, kas, viļņus ieraudzījis, izbijās un sāka grimt, – šie cilvēciski vājie mācekļi dod dievišķu atbildi, ko viņu prāts nevarētu izdomāt. Tā nav pagātnes veco tradīciju pieredze, bet jaunā dzīve un esība kopā ar Jēzu.

Kas man ir Jēzus, izejot nevis no zināšanu, prāta un tradīciju pieredzes, bet no manas garīgās pieredzes, no manas praktiskās dzīves ar Viņu?

Šodien Jēzus ar jautājumu "Kas es Tev esmu?" vēršas pie katra no mums. Mums ir jāatrod sava atilde uz šo viessvarīgāko jautājumu. Ne tikai neticīgajiem "tur ārā ļaunajā pasaulē", bet arī mums, kas īsāku vai garāku laiku jau esam Jēzus mācekļi. Kas man ir Jēzus? Nav nemaz tik viegli uz šo jautājumu atbildēt tā, lai tie nebūtu tikai gudri, dievbijīgi vārdi. Protams, šodien mēs zinām daudz vairāk nekā mācekļi Jēzus laikā. Mūsu prāts ir piebāzts ar teoloģiskām "gudrībām" par Jēzu. No tā viegli varētu pasmelties arī atbildi uz šo jautājumu: Jēzus ir Trīsvienības otrā Persona, Jēzus ir Dieva Dēls, varētu kaut ko atkārtot no Jēzus pašatklāsmes vārdiem "Es esmu". Bet tas atkal būtu tikai cilvēciskā prāta sfēras produkts. Mēs varētu meklēt atbildi kristīgajās tradīcijās vai ģimenē, svētdienskolā un dievkalpojumos sadzīdētajā. Šodien mēs viegli varētu atbildi noformulēt, izejot no savu bagātīgo kristīgo zināšanu un tradīciju kategorijas. Pēteris atbild bez ilgas domāšanas. Uzreiz dzima atilde, jo tā nāca no dievišķas sfēras, no sirds iekšienes.

Kāda būtu mana sirds atilde? Kas man ir Jēzus, izejot nevis no zināšanu, prāta un tradīciju pieredzes, bet no manas garīgās pieredzes, no manas praktiskās dzīves ar Viņu? Kāda būtu mana atilde uz Jēzus ļoti personisko jautājumu? Es atmestu visas savas akadēmiskās dogmatiskās zināšanas un no daudzajām atbildēm palikuši pie šīs: Viņš ir mans milāis Kungs un mans labais Gans. Un es no sirds gribu censties vienmēr palikt Jēzus, mana Kunga un Gana rokās.

Dr.theol. Ilmārs Hirss
LBDS padomes loceklis

